

Az UPS Europe N. V./S.A. és az UPS Deutschland Inc. & co OHG által 2004. július 12-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-284/04. sz. ügy)

(2004/C 251/45)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az UPS Europe N. V./S.A. székhely: Brüsszel (Belgium) és az UPS Deutschland Inc. & co OHG, képviseli: T. R. Ottervanger és A. S. Bijleveld, jogászok, 2004. július 12-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Bizottságnak azt a hallgatóságos határozatát, amellyel elutasította a felperesek 2004. április 13-i, bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó megerősítő kérelmét;
- kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2001. március 20-i ⁽¹⁾ határozatában a Bizottság úgy határozott, hogy a Deutsche Post AG a postai csomagküldés piacán gyakorolt magatartásával megsértette az EK-Szerződés 82. cikkét. Kötelezte továbbá a Deutsche Post-ot arra, hogy hozzon létre egy különálló csomagküldő leányvállalatot, valamint egy átlátható és piaci alapú árazási rendszert e leányvállalat és a Deutsche Post között. A Deutsche Post köteles volt évente tájékoztatni a Bizottságot e kötelezettségek teljesítéséről. A Deutsche Post e kötelezettségének tett eleget 2003. május 22-i levelében. A felperesek, akik ugyanezen a piacon működnek, 2003. szeptember 22-én kérték és kapták meg a levél egy nem bizalmas természetű változatát. 2003. október 20-án a felperesek hozzáférést kértek a Bizottságtól a Deutsche Post által a leányvállalata felé terhelt átlagos belső transzferárhoz, ezek az adatok ugyanis törölve lettek a 2003. május 22-i levél nem bizalmas természetű változatából. Hozzáférést kértek továbbá olyan jelentéshez és számításhoz, amelyek e levél szerint 2001. szeptember 16-án lettek a Bizottsághoz benyújtva. A kérelem az 1049/2001 ⁽²⁾ rendeleten (HL L 145., 2001.5.31., 43–48. o.) alapult. A felperesek 2003. november 18-án megismételték kérelmüket, és 2004. április 13-án benyújtottak egy megerősítő kérelmet. 2004. április 21-i levelében a Bizottság visszaigazolta a megerősítő kérelem kézhezvételét, és arról tájékoztatta a felpereseket, hogy egyeztet a Deutsche Post-tal arról, hogy az igényelt dokumentumokban mi az üzleti szempontból bizalmas adatok pontos terjedelme. Mivel további választ nem kaptak, a felperesek úgy tekintik, hogy a Bizottság hallgatóságos elutasító határozatot hozott hozzáférési kérelmükkel kapcsolatban, és kérték a Bíróságtól annak hatályon kívül helyezését.

Kérelmük alátámasztására a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendeletet, mivel a 4. cikk

egyik kivétele sem alkalmazható, és ezért a hozzáférést a kérelemnek megfelelően engedélyezni kellett volna. Emellett arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az EKSz. 253. cikk szerinti indoklási kötelezettséget. A felperesek továbbá előadták, hogy a Bizottság azért is megsértette az 1049/2001 rendeletet, mert se nem válaszolt az előírt határidőn belül, se nem indokolta meg a hozzáférés megtagadását. Végül pedig úgy érvelnek, hogy a Bizottság megsértette a 2001. december 5-i bizottsági határozattal ⁽³⁾ módosított saját eljárási szabályzatát. A felperesek álláspontja szerint a Bizottságnak a 15 munkanapos határidőn belül be kellett volna fejeznie az egyeztetést a Deutsche Post-tal és határozatot kellett volna hoznia.

⁽¹⁾ A Bizottság 2001. március 20-i határozata egy, az EK-Szerződés 82. cikke szerinti eljárással kapcsolatban (COMP/35.141. sz. ügy, Deutsche Post AG) (kézbesítve a C(2001) 728. sz. dokumentumként), HL L 125., 2001.5.5., 27. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről.

⁽³⁾ HL L 345., 2001.12.29., 94. o.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által 2004. július 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-286/04. sz. ügy)

(2004/C 251/46)

(Az eljárás nyelve: angol)

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, képviseli R. Thompson QC és S. Grodzinski ügyvédek, kézbesítési cím: Luxemburg, 2004. július 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a tagállamoknak az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap által finanszírozott kiadások 2003. államháztartási évi elszámolásáról szóló 2004/451/EK bizottsági határozat 2. cikkét, melynek vonatkozásában az értesítés C(2004) 1699. szám ⁽¹⁾ alatt történt, amennyiben az a Rural Payments Agency (Vidékfinanszírozási ügynökség), a Department of Agriculture and Rural Development (Mezőgazdasági és vidékfejlesztési osztály), a Forestry Commission (Erdőbizottság) és a Countryside Council for Wales (Wales vidék tanácsa) számláira vonatkozik;

- állapítsa meg, hogy az a döntés, mely elrendeli a Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department (Környezeti- és vidékügyek skóciai végrehajtó osztálya) számláinak elkülönítését jogellenes, amennyiben nem felel meg a Bizottság VI. Főigazgatóságának (Mezőgazdaság) 1998. júliusában kibocsátott 8. iránymutatásában meghatározott mintavételi módszernek;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2004/541 bizottsági határozatot a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1258/1999 EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ keretében hozták. A megtámadott 2. cikk szerint a Bizottság úgy döntött, hogy elkülöníti, többek között, a felperes által is megnevezett kifizető szervek számláit, és ezeket a számlákat jövőbeni elszámolási határozat tárgyává teszi.

A felperes fenntartja hogy, ezen szervek vonatkozásában legalábbis, a számlák elkülönítéséről hozott döntést kizárólag vagy főként azon az alapon hozták, hogy a United Kingdom's National Audit Office (Egyesült Királyság nemzeti számvéví hivatala) által a 2003. évi számlák pénzügyi ellenőrzéséhez és az igazolásokhoz használt „mintavételi” módszer különbözött a 8. iránymutatásban javasolt speciális mintavételi módszertől.

Kereseti kérelme alátámasztására a felperes elsősorban azt állítja, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre megkövetelni a nemzeti igazoló szervektől azt, hogy egy iránymutatásban meghatározott módszernek megfelelően, amennyiben elfogadja azt, hogy az 1258/99 rendeletben, valamint az 1663/1995 rendeletben⁽²⁾ foglalt feltételek teljesültek. A felperes fenntartja továbbá, hogy a Bizottság téves jogi álláspontra helyezkedett akkor, amikor saját iránymutatását kötelező erejűnek értelmezte. Még olyan döntés esetén is, amely szerint, a felperes állításaival ellentétben, egy iránymutatás elvileg kötelező erejű jogi rendelkezést tartalmazhat, a felperes véleménye szerint az legalább kétféleképpen értelmezhető és a Bizottság értelmezése a jogbiztonság elvével ellentétes. A felperes azt állítja továbbá, hogy figyelemmel az ügy előzményeire, a Bizottság azon törekvése, hogy saját értelmezését érvényesítse a 8. iránymutatás vonatkozásában, ellentétes a jogos feltevés védelmével. A Bizottság törekvése továbbá, hogy ellenőrizze a United Kingdom's National Audit Office szakmai tevékenységét, a felperes szerint ellenkezik az EK-Szerződés 5. cikkének 1. bekezdésében kerül kifejezésre. Végül a felperes kijelenti, hogy amennyiben a Bizottság azzal érvelne, hogy a vitatott döntést más megfontolások alapján hozta, akkor az az értékelés nyilvánvaló hibája miatt lesz érvénytelen.

⁽¹⁾ HL L 155., 2003.4.30., 123. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1999.6.26., 103–112. o.

⁽³⁾ A Bizottság 1995. július 7-i 1663/95 EK rendelete a 729/70/EKG tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, HL L 158., 1995.7.8., 6. o.

Kris Van Neyghem által 2004. július 15-én a Régiók Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-288/04. sz. ügy)

(2004/C 251/47)

(Az eljárás nyelve: holland)

Kris Van Neyghem, lakóhely: Tienen (Belgium), képviseli Dirk Janssens ügyvéd, 2004. július 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Régiók Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- a 87/03. sz. határozatot helyezze hatályon kívül;
- minden ezzel kapcsolatos vagy belőle fakadó határozatot helyezzen hatályon kívül;
- a felperest sorolja be a B 1 besorolási fokozatba, de legalább a B 4/4-be;
- kötelezze a Régiók Bizottságát az eljárás összes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes 2002. december 1-je óta tisztviselő Régiók Bizottságánál. Keresete a 2003. március 26-i határozat ellen irányul, amellyel véglegesen a B 5 besorolási fokozatba és a 4 fizetési fokozatba sorolták be.

A felperes, keresete alátámasztásául a megtámadott határozat indokolásának hiányára, a személyzeti szabályzat 5. cikke (3) bekezdésének, valamint a 31. és 32. cikkének megsértésére, és az egyenlő bánásmód elvének sérelmére hivatkozik.

A Caremar S.p.A. és társai által 2004. július 19-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-292/04. sz. ügy)

(2004/C 251/48)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Caremar S.p.A. és társai, képviseli: Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi és Guido Bellitti, ügyvédek, 2004. július 19-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.